



z Paluby a Podpalubí

Čím se liší křesťanství od jiných náboženství?



Taková otázka nám v atmosféře moderní doby může připadat trochu nepatřičná. Na svých dovolených se budeme v cizině setkávat s islámem, buddhismem a hinduismem, taoismem, a v naší vlasti především s nejrozšířenějším náboženstvím – necismem. A zároveň s oblíbeným bonmotem, že není třeba hledat rozdíly, ale spíš to, co nás spojuje: všichni věříme v jednu nejvyšší „sílu“, kterou někteří z nás nazývají Bohem, v dobro a spravedlnost, snažíme se žít podle svého

26 / červen 2025



**Qíkendovka
v Tuchoměřicích
16.–18. 5. 2025**
Mnoho dalších
krásných fotek
najdete na webu
ve fotogalerii



svědomí. Téměř každé náboženství věří v posmrtný život a má svého proroka nebo avatara. Rozdíly mezi náboženstvím se zdají malicherné.

A přesto je to otázka, za kterou mučedníci pokládali svůj život. I my bychom si tedy měli ujasnit, co je podstatou naší víry a co jsou jen nějaké „kulturní rozdíly“, které nestojí za prolévání krve, ani obrazně (a rozhodně ne cizí, případně jen vlastní!).

Nabízí se odpověď, že specifikem křesťanství je Kristus. Jak ale pochopit pravdivě Krista, a nezařadit ho mezi jiné duchovní vůdce? Je třeba sestoupit ještě hlouběji, ke zdroji Vtělení. K tajemství, o kterém se explicitně promluví na jediném místě v Písmu: „Jděte, a učte všechny národy, a křtíte je ve jménu *Otce i Syna i Duchu svatého*“ (Mt 28, 19). Žádné jiné náboženství nezná tajemství Nejsvětější Trojice. Boží láska se dává, přijímá, je plodná, vyžaduje tedy dva až tři subjekty. Ty musí být jaksi „uvnitř“ Božího života, jinak by byl Bůh–Láska závislý na svém stvoření. To, že vychází i navenek a zvláště k lidem, je už „jen“ jakési vyvěrání a vytékání z Pramene.

Tři Osoby, které se vzájemně prostupují, obdarovávají, vycházejí a dávají bytí všemu stvořenému, to je náš křesťanský Bůh. Jeho jedinnost není uniformita, statická nuda ani vzájemná tolerance, jeho rozdílnost není rozpor ani kompromis.

To je i náš životní program. Jsme totiž Kristovým tělem a Kristus je „obrazem neviditelného Boha“, tedy Trojice. Za toto vyznání je potřeba vydat život, tak jako ho i Kristus vydává – „Přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba“ (Řím 12, 1). A „buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5, 48). Není to v *našich* možnostech, ale je to v možnostech Boha. Kéž mu v tom nepřekážíme

(psáno s úctou a vděčností k zesnulému profesoru C.V. Pospíšilovi, který tajemství Nejsvětější Trojice zasvětil svůj život. EF)

P. S. V našich možnostech je něco si o tajemství Nejsvětější Trojice během prázdnin přečíst. Věnujte pozornost nabídce ve farní knihovně.

Červen

- 15. 6. (neděle) **slavnost Nejsvětější Trojice**
- 19. 6. (čtvrtek) **slavnost Těla a Krve Páně**
- 24. 6. (úterý) **slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
- 27. 6. (pátek) **slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
- 29. 6. (neděle) **slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů**

Červenec

- 3. 7. (čtvrtek) **svátek sv. Tomáše, apoštola**
- 4. 7. **Sv. Prokopa**, opata a patrona Prokopského údolí
- 5. 7. (sobota) **slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy**
- 11. 7. (pátek) **svátek sv. Benedikta**, opata a patrona Evropy
- 15. 7. sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
- 22. 7. (úterý) **svátek sv. Marie Magdalény**
- 23. 7. (středa) **svátek sv. Brigity Švédské, řeholnice**
- 25. 7. (pátek) **svátek sv. Jakuba**, apoštola
- 26. 7. Sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
- 31. 7. Sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen

- 4. 8. Sv. Jana Vianneye, kněze
- 6. 8. (středa) **svátek Proměnění Páně**
- 8. 8. Sv. Dominika, zakladatele Řádu bratří kazatelů
- 9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, mučednice
- 14. 8. Sv. Maxmiliána M. Kolbeho, kněze a mučedníka
- 15. 8. (pátek) **slavnost Nanebevzetí Panny Marie**
- 20. 8. Sv. Bernarda, opata a učitele církve
- 21. 8. Sv. Pia X., papeže
- 22. 8. Panny Marie Královny
- 27. 8. Sv. Moniky, matky sv. Augustina
- 28. 8. Sv. Augustina, biskupa a učitele církve
- 29. 8. Umučení sv. Jana Křtitele

Co nás čeká

Kromě pravidelných bohoslužeb a **farní dovolené** („pro změnu“ zase v Teplé u Mariánských lázní, 27. července – 3. srpna 2025) nás nečeká společně skoro nic. Pohled do liturgického kalendáře však napovídá, že se nudit nebudeme. Tolik krásných svatých zářících jako hvězdy, vzácných jako perly! (*viz zpráva o Qikendovce na str. 9*) Tolik poutí před námi!

Jeden z nich, **svatý Prokop**, je nám zvlášť blízký, protože jeho údolí spojuje – nebo spíš rozděluje – dvě části naší farnosti. Prokopův pobyt ve zdejší jeskyni



(která už neexistuje) sice není nijak doložen, ale také není nemožný. Pokud byl břevnovským benediktinem s poustevnickými sklony, není vyloučeno, že se sem uchýloval z kláštera do jeskynní samoty, než trvale

zakotvil na Sázavě. Společnému životu však nakonec neunikl – na místě jeho sázavské poustevny vznikl klášter a on se stal (na přání knížete Oldřicha a/nebo Břetislava) jeho opatem. Do paměti národa se zapsal nejen tím, že oral s čertem, ale hlavně tím, že na Sázavě opět zavedl slovanskou bohoslužbu, která v českých zemích po vyhnání žáků Konstantina a Metoděje téměř zanikla. I zde byla po Prokopově smrti zrušena a slovanské bohoslužebné knihy a jiné písemnosti byly zničeny. Celou pohnutou historii svatého Prokopa a Sázavského kláštera si nechte vyprávět přímo na tomto krásném místě.

Svatí Cyril a Metoděj ho v kalendáři hned následují, ačkoli v čase ho o půldruhé století předcházeli. Jejich význam pro slovanskou kulturu a identitu je tak velký, že ho nemohl popřít ani komunistický režim. Bez širších historických souvislostí se však nedá pochopit, v čem spočívala mimořádnost jejich působení. Misionáři z Řezna totiž předtím hlásali víru také místním

jazykem – srozumitelnost byla samozřejmou podmínkou úspěšné misie. Rovněž se snažili zapsat naši „pohanskou řeč“ řeckým nebo římským písmem, i když se jim to moc nedařilo.

Když Rastislav žádal císaře Michala III. o vyslání byzantských misionářů, nešlo ani tak o víru, jako spíš o politiku. Kníže Velké Moravy se obával tlaku Východofrancké říše, a tak nechal vyhnat všechny francké/latinské duchovní. A protože v téže době začal vřít spor mezi Římem a Byzancí, konstantinopolský patriarcha Fotios rád podpořil Rastislavovu žádost s nadějí, že tak bude rozšířena sféra byzantského vlivu.

Zkrátka, politická a církevní situace Evropy byla ve varu. Nedivili bychom se, kdyby se Konstantin, byzantský filosof, a Metoděj, byzantský státní úředník, postavili na byzantskou stranu, která je na Moravu vyslala, a hájili její zájmy. Oni však se postavili na stranu Krista a nás, Slovanů, kterým chtěli hlásat víru, nikoli politickou příslušnost. Se všemi svými vynálezy a novotami (slovanská liturgie, písmo, překlad Bible a bohoslužebných knih do slovanského jazyka) se obraceli na římského papeže, protože tato území spadala do jeho jurisdikce. Papežové to byli (Hadrián II. a Jan VIII.) – a nikoli konstantinopolský patriarcha – kdo schválil používání slovanštiny jako bohoslužebného jazyka. Bohužel schválení nemělo dlouhého trvání, ale i tak stačilo vydat bohaté plody v podobě staroslověnského písemnictví a vůbec kultury.

Podle některých badatelů – a podle logiky věci – mise Cyrila a Metoděje nastavila naši vzdělanosti hned na počátku vysokou laťku. Dostali jsme víru a literaturu rovnou od pramene evropské kultury. Jiné, západoevropské národy, ji dostaly filtrovanou Franky, tedy národem, který se teprve nedlouho před námi začal rozhlížet po kulturním světě. Jak náš národ nakládá s tímto mimořádným darem a milostí?

Cyriometodějských poutí se nabízí hned několik. Samozřejmě na Velehrad (můžete jít z Prahy pěšky), do Mikulčic, na Radhošť, nebo dál, do Říma ke Svatému Klementovi, kde je (snad) hrob svatého Cyrila.

Zpravodaj bude rád, když mu pošlete své poutní duchovní reflexe a pár fotek. Přejeme krásné putování!

Redakčně zpracováno s použitím literatury:

Jaroslav Kadlec: *Svatý Prokop, český strážce odkazu cyriometodějského*, Praha 2000

Vladimír Vavřínek: *Cyril a Metoděj mezi Konstantinopolí a Římem*, Praha 2023



Mnoho dalších krásných (barevných) fotek Jakuba Šerých z této slavnosti naleznete na našem webu pod záložkou Fotogalerie, a též na stránkách clovekavira.cz

✓ **V neděli 1. 6.** přistoupila k **prvnímu svatému přijímání** skupina sedmi dětí, z nichž jedna dívka předtím přijala svátost křtu. Svou celoroční přípravu pod vedením Radky završily slavností první svaté zpovědi, o níž už jsme referovali slovem i obrazem. Před svatým přijímáním absolvovali ještě jednu svátost smíření, aby jim zvyk zamýšlet se nad svými vinami a přinášet je Bohu k odpuštění vlezl pořádně pod kůži. A to ne jako nepříjemná nutnost (jak to máme často zažitě my, dospělí), ale jako slavnost, aby ve svátosti smíření zakoušeli velkou radost a lásku našeho Pána. O eucharistii ani nemluvě! Když je uvidíme přijímat Tělo našeho Pána, vyšleme za nimi střelnou modlitbičku, ať jim vděčnost za tuto nekonečnou Boží milost vydrží až do konce života!

✓ **V tutéž neděli 1. 6.** odpoledne kostel sv. Vavřince v Jinonicích přivítal **svatou Zdislavu**. Relikvii nám laskavě poskytl P. Pavel Mayer OP, strážce hrobu sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí. Dozvěděli jsme se, že jsme poslední, komu mohl otec Pavel takto vyhovět – nově totiž musí takový úkon schvalovat římské Dikasterium pro blahorečení a svatořečení. Slavnosti se účastnily i sestry dominikánky a mnoho ctitelů naší světice z blízka i daleka. Někteří přišli už den předem k soukromé modlitbě. Dvě ze sobotních poutnic uvízly v kostele skoro dvě hodiny – když chtěly po hodině odejít, spustil se liják, který trval další hodinu. Připomnělo nám to svatou Scholastiku, která tímto způsobem zadržela svého bratra Benedikta – aby s ním v klidu mohla dopovídat to, co měla na srdci. Inu, způsoby svatých jsou stále stejné.

V neděli naopak Zdislava zařídila dvouhodinovou mezeru v dešti, aby nám slavnost nic nekazilo a mohli jsme ji prodloužit a rozšířit i před kostel. Setrvali jsme v družném společenství, dokud se nevyprázdnily tácy s koláči a termosky s kávou (samozřejmě za vydatné pomoci pana ing. Karase, který takto garantoval platnost celé akce).

Obřadem ale nic nekončí, naopak: začíná „fyzické“ působení svaté Zdislavy v naší farnosti. Ať je pomocí všem, kdo k ní v důvěře budou přicházet, ať je spolu se svatou Ludmilou posilou a vzorem našim rodinám.

✓ **Ve čtvrtek 5. 6.** pak byla „vernisáží“ zahájena v komunitním centru **expozice o svaté Zdislavě**. Beseda s P. Lukášem Fošumem OP, provinciálem bratří dominikánů, přinesla mnoho zajímavých témat, historických i doktrinálních. Otec Lukáš mluvil o převratném 13. století s nástupem gotiky, ale i o Jablonném v době komunismu. Ptali jsme se také na význam relikvií a jejich uctívání, na souvislost lidských ostatků se vzkříšením... Ne na všechno se dá jednoduše odpovědět, ale debata byla velmi zajímavá.

Přinejmenším do konce srpna se můžete seznámit s naší světicí prostřednictvím panelů s ilustracemi sestry Česlavy Talafantové OP, které milují nejen děti, a prostřednictvím promítané prezentace.

✓ **Qikendovka v Tuchoměřicích** se konala **16.–18. 5.** Sešlo se přes dvacet dětí napříč skupinami katechezí. Cesta tam (a zase zpátky) byla tramvají a autobusem. Na nádraží Veleslavín nás nemile překvapila obří skupina dětí, která chtěla jet stejným autobusem. Řidiči se nechtělo kontrolovat všechny lítačky a jiné doklady, tak nám otevřel všechny dveře, ať se tam naskládáme, jak umíme. A vešli jsme se.

Hlavním tématem byli svatí. Světci, které známe, svítí jako velké hvězdy na nebi. Malé hvězdy jsou zástupy bezejmenných svatých. I my máme svítit, usilovat o svatost.

Během sobotního výletu jsme si při devíti zastaveních představovali jednotlivé svaté: Josef, Jan Křtitel, František, Jan Maria Vianney, Petr, Terezie z Lisieux, Matka Tereza, Carlo Acutis, Florián... tito svatí byli pro změnu jako vzácné perly.

U sv. Josefa se posílala tichá si děti vytvářely vlastní erb, u J. M. hrála

pošta, u sv. Terezie z přírodnin svůj Vianneye se kimovka. U Matky Terezy si

dvojice zavazovaly tkaničky u bot s použitím pravé ruky jednoho a levé ruky druhého. Někteří si pak sami zavázali k sobě nohy a vydali se takto ve dvojicích na cestu. Večerní program začínal v kostele sv.

MĚ SE LIĚILO NA VÝLETĚ
JAK JSME SI DOVIĎALI
O SVATÝCH A BOHOVKA
VLASTNĚ VŠECHNO.

Na Qikendovce jsme byli holky a kluci z různých skupin.
Byli jsme v klášteře v Tuchoměřicích. Téma Qikendovky bylo
"Svatý". Učili jsme se o různých svatých. Třeba v sobotu jsme
měli celodenní výlet, kde byla různá stanoviště. A na každém
stanovišti bylo povídání o nějakém svatém a k tomu nějaký
úkol. Na Qikendovce toho bylo mnohem víc, měli jsme třeba
zpověď a mši. Bylo to super.

Víta. Byla možnost napsat dopis Ježíšovi, přistoupit ke svátosti smíření, využít přímluvné modlitby a pak byla bojovka „bohovka“ při svíčkách po celém klášteře. V neděli jsme měli vlastní mši svatou s P. Josefem v místní kapli a pak si děti vytvářely ikonu jednoho ze světců.

Během celého víkendu nám výborně vařila Stázka se svým čtyřčlenným týmem. Velké nadšení sklidili, když za námi přijeli na výlet autem a začali vyndávat plné krabice dobrot – chleby, housky, sekanou, zeleninu, dokonce i kafe s výborným zákuskem.

Díky všem za účast, program a nové vzory do života na cestě ke svatosti.
(zapsala Milka Lisá)

✓ V předposledním týdnu školního roku proběhla poslední setkání farních katechetických skupinek. Dvě nejmladší skupinky po modlitbě v kapli vyběhly na věž, pak se děti věnovaly aktivitám na téma Noe a maminky kávé. Zlatým radostným hřebem bylo nalezení poukázek na zmrzlinu, kterou si pak děti při odchodu mohly vyzvednout v naší kavárně. Za což děkujeme kavárně i Milce za zprostředkování.

Seniorský výšlap do Tater (28. 4. – 2. 5. 2025)

(pokračování z minulého čísla)
Štrbské Pleso je obecně známé jako nejvýznamnější turistické centrum Vysokých Tater. Nachází se v Tatranském národním parku, který je domovem mnoha chráněných druhů flóry



(plesnivec alpský) a fauny (kamzíci, svišti nebo orli). Je cílem letních cest v okolí, tak především pro zimní radovánky na sněhu. Místo je zastavěno spoustou hotelů a ubytovacích i stravovacích zařízení.

Odpoledne jsme se posilnění obědem v místní štrbské restauraci rádi vraceli zpět do ubytovny, abychom trochu vyhověli unaveným tělesným schránkám a počkali na dobu večere. Každý čas jídla byl pro nás všechny nejen příjemnou chvílí naplnění žaludku, ale i příležitostí ke sdílení celodenních dojmů z míst, které jsme navštívili. Po jídle nastal prostor pro individuální trávení času, procházkami v okolní zalesněné přírodě, čtením, relaxací všeho druhu.

Ve středu jsme společně vyrazili do Starého Smokovce, nejstarší tatranské osady, plné pozoruhodných architektonických dominant, jako je Grandhotel Starý Smokovec (1904) nebo kostel Neposkvrněného početí Panny Marie z roku 1888. Vyvěrá zde také minerální pramen Smokovecké kyselky,



kteřý dal kdysi vzniknout celé osadě. Ve Starém Smokovci se přestupuje na pozemní lanovku na Hrebienok (1285 m/n.m.). V době naší návštěvy bylo už příliš pozdě na to, abychom navštívili Tatranský ledový dóm, který se každoročně za pomoci mnoha

pozvaných umělců buduje pro návštěvníky Hrebienku. Letos byl věnován papeži Janu Pavlu II. u příležitosti 30. výročí jeho návštěvy ve Vysokých Tatrách. Poselství jeho výroku při tatranské návštěvě: „Tatry nerozdělují, ale spojují!“ si dnes určitě uvědomujeme více než kdykoliv předtím... Je zde také pietně uchovávána vzpomínka na papežovu návštěvu Sliezskeho domu na Velickém Plese, při níž posvětil dřevěný kříž, který stojí dodnes nad terasou tohoto horského hotelu, a symboly horských záchranářů – lano a cepín. Měli jsme tu čest osobně odpočinout v altánu, kde se modlil a odpočíval tento svatý muž, protože altán je po renovaci přemístěn z původního místa u Velického jezera do blízkosti kostela ve Starém Smokovci.

Předposlední den na Slovensku jsme strávili každý po svém. Většina skupiny se věnovala návštěvě Tatranské Lomnice, my s Mirjam jsme zvolili toulání po okolní přírodě, orientací po místní vilové oblasti, možná trochu riskantní vzhledem k rozvěšeným varováním před potulujícími se medvědy. Po obědě jsme si dopřáli posezení na slunečné verandě a dlouho zanedbávané čtení.

Další den časně zrána jsme se společně přepravili na popradské nádraží k odjezdu do Prahy. Cesta nám všem opět rychle ubíhala za dlouhých a zajímavých diskuzí na všechna možná témata. Jako vždy se tyto a podobné rozhovory stávají dlouhodobými podněty pro vnitřní reflexi. Téma osobních vztahů k Bohu a skutečně nosné živé víry je totiž to jediné, které dává smysluplnou odpověď na základní otázku člověka po smyslu a cíli našich životů. Jakákoliv aktivita, která vede k úžasu a obdivu Božího díla a stvoření, jehož vrcholem je člověk, má vždy hluboký význam pro každého z nás.

Děkujeme P. Josefovi za společně prožitý čas.

(zapsal Pavel Baldínský, redakčně kráceno)

Pod dvojím nebem (Literární kavárna ve středu 28. 5.)

Hostem Literární kavárny se tentokrát stala Veronika Lásková, kterou naši farníci znají především jako katechetku, ale jejím vlastním povoláním je překládání literatury krásné i duchovní (krásné v každém případě!). Návštěvnost tentokrát nebyla vysoká, možná proto, že se akce konala ve středu místo zavedeného čtvrťka, nebo že lilo jako z konve. Pro ty, kdo se nemohli zúčastnit, přinášíme ochutnávku.

Proč by nás měl literární překlad vlastně zajímat? Protože hraje v našem čtenářském zážitku poměrně zásadní roli. Jsme malý národ, tudíž cizí knihy v naší četbě převažují. Možná si to ani neuvědomujeme, ale čteme v nich slova, která nepatří tak docela autorovi, jehož jméno stojí na titulní straně, ale jakémusi neviditelnému prostředníkovi – překladateli. Svěřujeme se do jeho rukou, věříme, že nám co nejlíp tlumočí to, co napsal autor.



Pro nás křesťany stojí mezi překladovými díly na prvním místě Bible, kterou bereme (nebo bychom měli brát) do ruky denně. Jak k nám může ten prastarý, místně i kulturně vzdálený text vůbec promlouvat? Jedině díky lidem, kteří tu propast dokážou překlenout, a to pomocí hlubokých znalostí originálu a mistrného ovládnání češtiny. Biblický překlad je pochopitelně samostatná a složitá disciplína, ale vidíme na něm dobře důležitost literárního převodu jako takového – u posvátného textu víc než u jakéhokoli jiného záležitosti na

každém slově. Koneckonců patronem překladatelů je svatý Jeroným, církevní otec ze 4. století a autor Vulgáty, latinského překladu Bible. Překlad Písma do národního jazyka stojí ostatně na začátku každé literární tradice. Vždyť i u nás právě kvůli němu vytvořil sv. Konstantin slovanský jazyk a písmo a Bible kralická sloužila později jako vzor pro český jazyk a pravopis od 16. století až po národní obrození.

Z toho je vidět, jak překlad mnohdy překračuje hranice literatury a hraje velkou kulturní a společenskou úlohu. Příkladem je období komunistické totality, kdy překlady ze západní literatury, pokud prošly cenzurou, představovaly pro běžné lidi jedinečné okénko do svobodného světa a často jedinou možnost, jak nahlédnout za železnou oponu. Před knihupectvími stávaly každý čtvrtek dlouhé fronty, knihy vycházely ve vysokých nákladech a lidé si doma budovali bohatě zásobené knihovny. V samizdatu zase hrstka statečných opisovala na

psacích strojích tajně vydávané překlady třeba Orwella nebo Solženicyna, i když jim za to hrozilo vězení. Tehdy se překládání věnovaly velké osobnosti, často zakázaní spisovatelé.

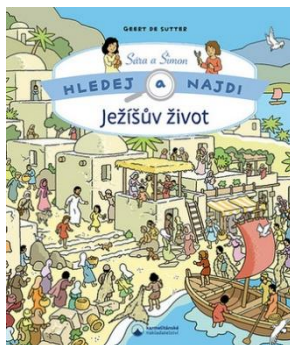
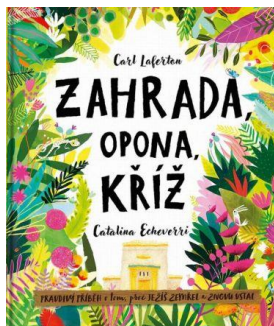
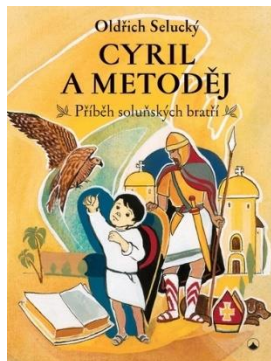
A jak vypadá cesta zahraniční knihy k českému čtenáři dnes? Když držíte v ruce výsledek, možná ani netušíte, kolik práce se za ním skrývá: od výběru titulu v nakladatelství, přes překlad jako takový až po důkladnou redakci a jazykovou korekturu. Překladatel by měl v první řadě fungovat jako ten nejpozornější čtenář, jemuž neunikne žádná narážka, citace ani vtip. Proto Karel Čapek napsal, že by měl žít „pod dvojím nebem“ – tedy sledovat jazykový a literární vývoj a vůbec dění jak ve své rodné zemi, tak v oblasti, z níž překládá. Jedině tak může chápat všechny souvislosti a nedopouštět se na autorovi zrady. Zároveň vystupuje trochu jako režisér inscenace: musí nasadit ten správný tón, rozhodnout, jak bude která postava mluvit.

Dokážeme jako laici poznat, jestli se překlad povedl, či nikoliv? Pokud se nám kniha nepříjemně čte, musíme se několikrát vracet k odstavcům a větám, slova jsou sice správná, ale nějak divně poskládaná, pak je jistě něco v nepořádku s českou verzí. Nebo držíme v ruce román od slavného zahraničního autora, jenže se nám zdá jaksi suchý, bezbarvý a nanicovatý – to nám překladatel místo krásné češtiny servíruje takzvanou „překladatelštinu“ (podobnou výplodům umělé inteligence). V ideálním případě by mělo mít české vydání na čtenáře stejný účinek jako to původní a dát češtině možnost zazářit. Když překlad působí jako nepadnoucí oděv, pozná to i čtenář bez jazykového vzdělání. Jazykové „šaty“ by naopak měly padnout jako ulité, takže si jich při čtení ani nevšimneme. Dobrý překladatel je neviditelný. Někdy se říkává, že literární překlad je jako žena: buď věrný, nebo krásný. Věřím, že ani ženy, ani překlady si tak škarohlídský postoj nezaslouží, a proto se my literární překladatelé dál snažíme vytvářet texty, které nezrazují autora, a přitom dělají čest naší krásné mateřštině. Ať se vám knihy v překladu vždycky dobře čtou!

Veronika Lásková, překladatelka

Nové knihy ve farní knihovně

Obrazové knihy pro malé čtenáře, avšak velké duchem:

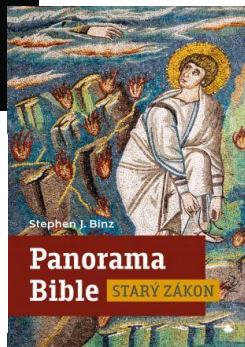


Nové tituly z vynikající edice Katecheze do kapsy:

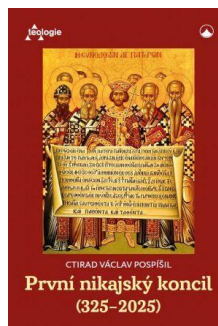
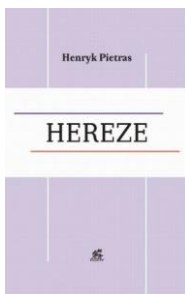
V srdci každého muže třímají tři velké touhy: podstoupit boj, prožít dobrodružství a zachránit krásnou paní.



Pro toho, kdo stále ještě nepřčetl Bibli, přesto by rád věděl, co v ní je



Dvě knihy obušující jádro naší víry



Předběžný rozvrh katechezí



Skupina 0

Maminky s dětmi (cca 2–4 roky):

pondělí 16:15 – 17:15

Skupina 1

Předškoláci + prvňáci/druháci (min. věk 5 let) :

pondělí 16:15 – 17:15

Skupina 2

Příprava na 1. sv. přijímání, dětský katechumenát:

úterý 14:45 – 16:15

Skupina 3

Mladší školní věk (2./3. - 5. tř.):

čtvrtek 15.30 – 16.30 hod.

Skupina 4A

Starší školní věk (6.-9. tř.): úterý 16:45 – 17:45

Skupina 4B

Starší školní věk (6.-9. tř.): čtvrtek 17:15 – 18:15

Skupina 5

Mládež (SŠ): čtvrtek 19:00 – 20:30

Místo konání: kostel + KC Barrandov

- Do skupiny 2 je možné se dodatečně přihlásit max. do konce října, do ostatních skupin i v průběhu roku.
- Prosíme respektujte věkové složení skupin – případné výjimky po individuální telefonické dohodě.
- Počet dětí ve skupinách je omezen, minimální počet 5 dětí.
- S dotazy či přáními ohledně časů výuky a dalším kontaktujte Radku Habánovou (kontakt viz níže).
- Úpravy rozvrhu vyhrazeny (z důvodů časových možností katechetek či dle dohody přihlášených dětí).

Katechetky:

Mgr. Radka Habánová	habanova@centrumbarrandov.cz	603 872 524
Mgr. Veronika Lásková	laskova.ver@gmail.com	736 112 002
Bc. Kristýna Ševčíková	kristynase@email.cz	603 383 808
Mgr. Barbora Betincová	betincova@centrum.cz	604185039

Pravidelné setkávání dětí a mládeže bude zahájeno ve skupinkách v týdnu **od pondělí 29. září 2025** a poté společnou celodenní farní poutí dětí a mládeže v sobotu **4. října** (v jejím rámci bude též příležitost ke svátosti smíření).

Přihlašujte své děti přes formulář na webu farnosti
www.CentrumBarrandov.cz
(záložka Pravidelné farní aktivity → katecheze dětí).

Evangelizace jazykem informačních technologií

V naší růžencové skupince, scházející se každých 14 dní pozdě večer na Barrandově, je asi 80 % techniků a přírodovědců. Nejsme tradicionalističtí ultras, jen občas rádi trávíme čas u svatostánku.

Ani zmíněná přírodovědná orientace však není něčím pro naši skupinku definujícím — nemyslím, že by si ji někdo z nás uvědomil. Obecnějším pohledem mi však přijde skoro až kuriózní, kolik techniků a přírodovědců to dnes nějak víc táhne k Bohu (a to včetně povolání ke kněžství). Nemělo by mezi námi být spíše více učitelů, zdravotníků, lidí z neziskovek a manažerů?

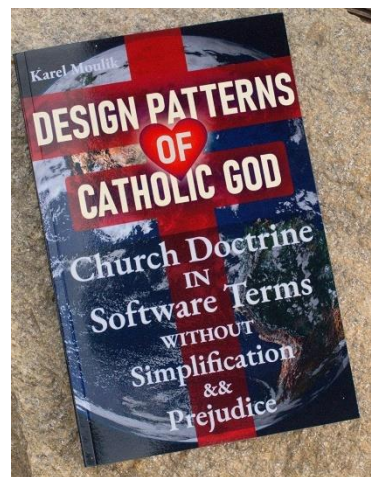
V den smrti Benedikta XVI., jsem byl nemocný. Ležel jsem v pokoji s knihovnou a v ní padl můj zrak na červenou knihu *Úvod do křesťanství* od J. Ratzingera. Prášilo se tam na ni už víc než 10 let a já se konečně rozhodl si ji přečíst. Měl jsem horečku a v té horečce jsem nazřel, že Benedikt XVI. má vlastně mysl softwarového inženýra — přesně jako já.

Po uzdravení jsem o tom dále uvažoval a nakonec vznikla kniha. Je v ní totéž, co popisuje J. Ratzinger, ale jazykem a analogiemi světa informačních technologií. Jazyk přírodních věd je totiž srozumitelný napříč kulturami.

Skoro každý kluk v Asii si dnes doma něco programuje. S takovou mladí Číňané a Indové katolické doktríně v budoucnu snadno porozumí a třeba se stanou našinci jako bratři Filipínci.

Pokud vás téma zaujalo, 2 výtisky knihy jsem věnoval farní knihovně. Anotace kapitol je na webu karelmoulik.com. Kniha je zatím pouze anglicky.

Karel Moulik



Křest a 1. svaté přijímání,
uložení relikvie
sv. Zdislavy do oltáře,
to vše 1. června 2025



Kontakty

P. Mgr. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz

P. Jaromír Odrobiňák, výpomocný duchovní, j.odrobinak@seznam.cz

Bc. Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, 605 203 341

Ivan Bok, ředitel KC, 734 568 450, kks@CentrumBarrandov.cz

Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, 603 872 524,

habanova@CentrumBarrandov.cz

Milan Flodr, pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz

Milena Lisá, Farní charita, provoz KC, 703 335 283, Barrandov@Praha.Charita.cz

Ivana Dufková, kulturní programy, 602515360, koncerty@CentrumBarrandov.cz

Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje

Z Paluby a Podpalubí, 774 608 012, fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Nové číslo účtu farnosti: 7771177711/0100

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec 10:30 18:30	8:30	16:00	
Po				
Út	18:00 adorace do 19:30			
St		18:00		
Čt	8:30			
Pá		od 15:00 adorace 18:00		
So				1. so v měsíci 15:00 kvě-lis

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází jednou měsíčně (kromě letních prázdnin). Uzávěrka čísla vždy 22. dne předcházejícího měsíce.

Náklady na jeden výtisk tvoří cca 20 Kč.

Redakční rada Radmila Habánová, Milena Lisá, výkonná redaktorka Eva Fuchsová.

Za obsah odpovídá P. Josef Ptáček. Příspěvky posílejte na fuchsova@CentrumBarrandov.cz.

Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz